ह्रीमानभूद्भूमिधरो हरेण त्रैलोक्यवन्द्येन कृतप्रणामः ।
पूर्वं महिम्ना स हि तस्य दूरमावर्जितं नात्मशिरो विवेद ॥५४॥
स प्रीतियोगाद्विकसत्सुखश्रीर्जामातुरग्रेसरतामुपेत्य ।
प्राविशयन्मन्दिरमृद्धमेनमागुल्फकीर्णापणमार्गपुष्पम् ॥५५॥
तस्मिन्मुहूर्ते पुरसुन्दरीणामीशानसन्दर्शनलालसानाम् ।
प्रासादमालासु बभूवुरित्थं त्यक्तान्यकार्याणि विचेष्टितानि ॥५६॥
आलोकमार्गं सहसा व्रजन्त्या कयाचिदुद्वेष्टनवान्तमाल्यः ।
बद्धुं न सम्भावित एव तावत्करेण रुद्धो ऽपि च केशपाशः ॥५७॥
प्रसाधिकालम्बितमग्रपादमाक्षिप्य काचिद्द्रुवरागमेव ।
उत्सृष्टलीलागतिरागवाक्षादलक्तकाङ्कां पदवीं ततान ॥५८॥

---

54. Pudibundus erat Mons, cum Sivas, tribus mundis praedicandus, inclinato corpore ipsum salutaret: non enim animadvertit, semet ipsum iam antea propter illius maiestatem caput suum profunde inclinasse.

55. Ille, in quo laetitiae splendor propter gaudii adeptionem effloruit, genero suo praecedens, introduxit eum in urbem splendidam, in qua tabernarum viae usque ad talorum altitudinem floribus erant constratae.

56. Hoc momento pulchrarum urbis feminarum, Sivam videre cupientium, in aedium ordinibus, relictis aliis negotiis, hae erant actiones.

57. Alia, subito eius videndi caussa accurrens, crines, quorum corona vinculo soluto in aere volitabat, manu quidem tamdiu continuit, sed religare non cogitavit.

58. Alia, pedem a famula ornatrice sustentatum, pigmentoque stillantem retrahens, incessu iucundo neglecto, usque ad fenestram semitam duxit lacca distinctam.